

[A. C. Normann.]

gjort i udvalget, f. eks. sådanne ting som, hvorvidt det maksimale udbytte delvis bør være afhængigt af egenkapitalen, således som det også er nævnt af en foregående ordfører. Man kan spørge, om 6 pct.-grænsen er rimelig eller den ikke er rimelig. Ja, der kan vel nok forekomme tilfælde, hvor de 6 pct. er tilfredsstillende, men det er givet, at denne lavgrænse i mange tilfælde vil komme til at betyde en udbytteprocent af de midler, aktionærene ejer, som er mindre end sparekasserenten. Der kan også tænkes selskaber, som i de senere år har undladt at give et nævneværdigt udbytte, netop fordi de var inde i en intensiv udbygning eller rationalisering, selskaber, som nu til en vis grad bliver straffet på grund af deres hidtidige opsparingspolitik. Men jeg tror ikke, det er muligt at gennemføre en udbyttebegrænsningspolitik på en sådan måde, at den kommer til at ramme helt rimeligt til alle sider. Jeg synes, næsten det samme kan siges om alle de former for økonomisk politik, vi taler om her i dag, og som også oppositionspartierne talte om forleden dag under den principielle debat.

De mere traditionelle midler, de to partier har anvendt, skatteforanstaltninger o. s. v., har jo også sådanne virkninger, at man kan give sig til at diskutere de to sider af dem. Er den direkte opsparringstendens, der ligger i regeringens forslag, stærkere end det modgående motiv, nemlig dette, at visse mennesker berøves en indtægt, som de ellers kunne have sparet op? Her synes jeg i al fald at den direkte, den synlige virkning af lovforslaget er temmelig klar.

Man må også tage i betragtning, at aktieselskaberne ikke kommer ind under loven om stabiliseringslån. Jeg går i øvrigt ud fra — uanset at jeg nok har set af bemærkningerne til lovforslaget, at den højtærede handelsministers beføjelser tilsyneladende indskrænkes — at dispensationsbestemmelserne i § 1, sidste stykke, også tager sigte på at hindre urimeligheder over for de selskaber, der hidtil har handlet mest fornuftigt og ansvarligt, og hvis investeringer måske har været meget betydelige.

Jeg tror også, det er rigtigt at holde senere oprettede aktieselskaber — altså aktieselskaber, som bliver oprettet efter lovens ikrafttræden — uden for begrænsningen.

Jeg skal hermed på det radikale venstres vegne give tilsagn om en velvillig behandling af og tilslutning til lovforslaget.

Tholstrup: Det foreliggende lovforslag må ses som et led i den indgåede aftale, og det samme gælder i øvrigt det lovforslag, der står som næste punkt på dagsordenen. Der skal være en vis modvægt imod, at arbejdere og funktionærer ikke får pristalsregulering, andre skal ikke kunne gøre sig til gode af det, der sker. Meningen med dette lovkompleks er jo at få standset prisstigningerne, at få standset inflationen, og på baggrund heraf kan vi altså tilslutte os de to lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg forstår ikke fuldstændig den voldsomhed og den vrede harme, hvormed man fra venstres og de konservatives side vender sig imod dette forslag til lov om udbyttebegrænsning. Jeg forstår det så meget mindre, som vi nu såvel af socialdemokratiets som af retsforbundets ordførere har fået at vide, at dette lovforslag egentlig er fremsat som en afbalancering af det, man foretog sig med de indirekte skatter, der ikke skulle indregnes i pristallet og altså reelt betød en lønforringelse for arbejderne. Her har vi den reelle begrundelse, og så kan vi lade alle de kloge nationaløkonomiske råd, der i øvrigt er fremført, ligge. Her har vi den reelle begrundelse: man har begået en uret mod arbejdere og tjenestemænd; man har lovmæssigt vedtaget en reduktion af de lønninger, man har fastsat ved lov, og så, siger man, bliver vi nødt til, for at arbejdere og tjenestemænd ikke skal blive for vrede og føle sig for urettede, at gøre noget, der giver det udseende af, at nu skal kapitalisterne også afgive noget. Det er realiteten i lovforslaget, og jeg begriber ærligt talt ikke, at de ærede medlemmer hr. Fanger og hr. Axel Kristensen kan blive så ophidsede i den anledning.

Når jeg ser på selve lovforslaget, kan jeg ikke komme til andet resultat, end at det — som det for øvrigt også fremgår af bemærkningerne — er af nøjagtig samme karakter, har samme årsag og samme virkninger, som den lov om udbyttebegrænsning, der blev vedtaget i samlingen 1940-41, nemlig at der ikke blev taget 5 flade øre fra nogen kapitalist eller nogen aktieindehaver